

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Jesu crucifixi rara & eximia pulchritudo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Adeo hic quoq; quodammodo verum est vetus illud:
Amare & sapere vix ipsi DEO concedi.

Publ. Syrus.

§. 2.

IESU crucifixi rara & eximia pulchritudo.

Am pulchritudo, quæ potentissima est humanorum cor-
 dium amorumq; prædatrix, quanta tibi in Christo cruci-
 fixo esse videtur? Cave enim putēs, tunc solum speciosum
 fuisse præ filijs hominum, cum vel infans materno in gremio
 luderet, vel adolefcent proficeret gratiā apud DEUM & ho-
 mines, vel virili dignitate florens inter populos versaretur:
 at per tormenta jam atq; flagella, per livorem vulnerum,
 sputorum dedecora, cruoris lituras, pallorem mortis, omnē
 illam pristinam speciem, vultusq; decorem ac dignitatem
 intercidiſſe: quasi ille quidem pulcher admodum sit in sinu
 Patris, pulcher in sinu Virginis, at deformis ac fædus in si-
 nu crucis. Siquidem & Christus crucifixus, etiam ad mira-
 culum pulcher est: sed ijs profectō qui ad id acutos & exer-
 citatos sensus habeant, quiq; etiam per hæc dedecora, in-
 termicantis cujusdam arcana pulchritudinis lineamenta ac
 formam internoscere possunt; non ijs qui duntaxat hæreant
 in externa specie, & ultra ea, quæ in sensus carnis incurrunt,
 aciem nequeant mentis intendere. Quorum vox illa est in
 Isaiā: *Non est species ei, neq; decor. Et vidimus eum, & non*
erat aspectus. Etenim, si S. Augustino credimus, *Judeorum*
personam gerebat Propheta, cum diceret: Vidimus eum, &
non habebat speciem neq; decorem. Intelligentibus autem (in-
quit) & Verbum caro factum (utiq; & Christus crucifixus)
magna pulchritudo est. Unde subdit: Mibi autem absit glori-
ari, dixit unus amicorum sponsi, nisi in cruce Domini nostri JE-
SU Christi. Atq; subinde rem magis explicans: Nobis ergo
tam credentibus (ait) ubiq; Sponsus pulcher occurrat. Pulcher in
celo,

Isai. 33.

In psal. 44.

caelo, pulcher in terra, pulcher in utero, pulcher in manibus parentum, pulcher in miraculis, pulcher in flagellis; pulcher inuisans ad vitam, pulcher non curans mortem, pulcher deponens animam, pulcher recipiens, pulcher in ligno, pulcher in sepulchro. Vidésne quòd ait: etiam in flagellis, etiam in ligno atq; sepulchro pulchrum esse? quia nempe, ut ibi subiungit, *summa & vera pulchritudo iustitia est*: cuius utiq; iustitiæ partium omnium apta inter se se, summâ cum dignitate atque suavitate, consensio inter cruciatus & opprobria in Christo præsertim emicuit, divinósq; etiam rapuit oculos. ut jam non verear, favente S. Ambrosio, nec ipso opinor, repugnante Augustino dicere: Pulcher in utero, sed pulchrior in ligno: pulcher in fascijs, pulchrior in flagellis; pulcher in miraculis, pulchrior in opprobrijs; pulcher in monte Thabor, pulchrior in colle Calvariæ; pulcher in gremio Matris, pulchrior inter brachia crucis.

Audi Ambrosium, ita pulchrè de Christo crucifixo, & appositè in rem nostram: *Ego flos campi, & lilium convallium. Flos odorem suum & succisus reservat, & contritus accumulatur, nec avulsus amittit. Ita & Dominus JESUS in illo patibulo crucis, nec contritus emarcuit, nec avulsus evanuit, & illà lancea punitione succisus, sacro speciosior fusi cruoris colore vernavit, mori ipse nescius, & mortuis aeterna vitæ munus exhibans.*

Ergo ex S. Ambrosij mente, speciosior fuit flos ille divinus, cum in stipite crucis velut succisus atq; contritus, externâ specie in hominum oculis emarcuit; neque fusi cruoris infectione decolorari visus est, sed novum decorem accipere, & tanquam tincturam speciosissimæ charitatis.

Aptè quippe idem Augustinus alium psalmum exponens, exquisitam illam divini Sponsi pulchritudinem, quæ ad se rapit animas sanctas, docet præsertim in charitate (quæ etiam eidem vera est iustitia) consistere, quæ quoniam in Christo

Christo nusquam excellentius, quàm cum crucifixus est, apparuit; consequens est eum, haud usquam alibi speciosiore, quàm in ipsa crucis deformitate fuisse. Sed juvabit ipsa S. Doctoris verba ponere: *Sponsus est ille, inquit, quo* *In Psal. 127.* *nihil est pulchrius: qui quasi sedus apparuit inter manus persecutorum; de quo paulò antè dicebat Isaias: Et vidimus eum, & non habebat speciem, neq; decorem. Ergo Sponsus noster sedus est? abste. Quomodo enim illum Virgines amarent, quæ in terra maritos non quaesierunt? Ergo persecutoribus sedus apparuit. Non enim habebant oculos, unde Christus pulcher videretur. Nam ut noveritis, quia pulcher est Christus, qui amatur, audi Prophetam: Speciosus formâ præ filiis hominum. omnes homines superat illius pulchritudo. Tum istud præclare subjicit, cujus gratiâ reliqua posuimus: *Quam rem amamus in Christo? membra crucifixa, latus vulneratum, an charitatem? Quando audimus, quia passus est pro nobis, quid amamus? Caritas amatur. Amavit nos, ut redamaremus eum.* Et quæ sequuntur.*

Ille igitur quasi leprosus, ille vermís, atq; hominum incredulorum opprobrium, etiam per sputorum dehonestamenta, per vulnerum livorem, per laceros artus, & membra confusa suo sanguine, credentium oculis divinam ostendat atq; ingerit pulchritudinem, eòq; etiam animabus sanctis speciosior apparet atq; amabilior, quòd eum intelligant, amore sui ad tam indigna ac deformia devenisse.

Adscribamus deniq; verba S. Bernardi, de hac Sponsi nostri pulchritudine, etiam in infirmitate carnis & abjectione passionis, ita philosophantis: *Quàm pulcher es Angelis tuis, Domine JESU, in forma DEI, in die aeternitatis tuæ, in splendoribus Sanctorum ante Luciferum genitus, splendor & figura substantiæ Patris! Quàm mihi decorus es, Domine mi, in ipsa tui hujus positione decoris! Etenim ubi te exinanivisti, ser. 45. in ubi naturalibus radijs lumen indeficiens exivisti (quod in Incar-*

M m

natio-

natione & præfertim in passione contigit) *ibi pietas magis enituit, ibi charitas plus effulsit, ibi amplius gratia radiavit.* Hæc de secundo.

§. 3.

De ejusdem Salvatoris nostri, inter amara passionis suæ, incredibili suavitate.

Porro si suavitas queritur, si dulcedo spiritûs, si sancti amoris blanditiæ, audeo dicere, nusquam Dominum Jesum Christum, quàm in ipsa cruce, in eo tormentorum horrore, in ea tanta tamq; incredibili passionis suæ ac mortis amaritudine, amantium sensibus dulciorem ac blandiorem esse. Pulchrè siquidem S. Augustinus, in illa verba Psalmi 117. *Circumdederunt me sicut apes favum* (nam postremam vocem addit ex græca versione) de hoc ipso differens, ita loquitur: *Nescientes persecutores, fecerunt eum nobis ipsa passione dulciorem, ut gustemus & videamus, quàm suavis est Dominus, qui mortuus est propter delicta nostra, & resurrexit propter justificationem nostram.*

serm: 61. in
Cant:

Sanctus porro Bernardus sermone quodam in Cantica, cum illa S. Augustino paria dixisset: *Per has rimas* (hoc est, per aperta Salvatoris vulnera) *licet mihi sugere mel de petra, oleumq; de saxo durissimo; id est, gustare & videre, quoniam suavis est Dominus.* Et ista: *Patet arcanum cordis per foramina corporis; patet magnum illud pietatis Sacramentum; patent viscera misericordie DEI, in quibus viscevit nos oriens ex alto.* Tum verò subjungit, quod præfertim huc pertinet: *Quidni viscera per vulnera pateant? in quo enim clarior, quàm in vulneribus tuis eluxisset, quòd tu Domine, suavis & misericors, & multæ misericordie?* Rursum autem Christum crucifixum, cum eo quem sese demonstraturus est in gloria, quodammodo comparans: *sublimis, inquit, in Regno, sed suavior in cruce.* Quod non ita dictum putabimus, quasi etiam in re-
gno